

- anularea articolului 4 din decizia atacată, în măsura în care se pronunță cu privire la legalitatea unor contracte private încheiate între investitori și alte entități și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Motivele și principalele argumente sunt cele deja invocate în cauza T-700/13, Bankia/Comisia.

Acțiune introdusă la 9 ianuarie 2014 — Spania/Comisia

(Cauza T-25/14)

(2014/C 61/36)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamant: Regatul Spaniei (reprezentanți: M. García-Valdecasas Dorrego, Abogado del Estado)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Comisiei din 29 octombrie 2013 privind conformitatea ratelor unitare pentru 2014 aplicate zonelor tarifare în temeiul articolului 17 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 391/2013, în ceea ce privește stabilirea unei rate pentru Spania la nivelul de 71,69 euro (Spania continentală) și de 58,36 euro (Spania, Insulele Canare) și
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prezenta acțiune este formulată împotriva Deciziei Comisiei din 29 octombrie 2013 privind conformitatea ratelor unitare pentru 2014 aplicate zonelor tarifare în temeiul articolului 17 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 391/2003, în ceea ce privește stabilirea unei rate pentru Spania la nivelul de 71,69 euro (Spania continentală) și de 58,36 euro (Spania, Insulele Canare).

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă următoarele motive.

1. Încălcarea dispozițiilor coroborate ale articolului 2 primul paragraf din Regulamentul (UE) nr. 1191/2010 al Comisiei

din 16 decembrie 2010 și ale articolului 11a din Regulamentul (CE) nr. 1794/2006 din 6 decembrie 2006 de stabilire a unei scheme comune de tarifare pentru serviciile de navigație aeriană, întrucât aceste dispoziții prevăd că prestatorii de servicii nu trebuie să suporte, pe durata primei perioade de referință 2012-2014, diferențele care nu depășesc +/-2 % din previziunile de trafic în statele membre ale căror reglementări naționale, deja existente la 8 iulie 2010, stabilesc o reducere a ratei unitare care depășește obiectivele stabilite la scara Uniunii.

2. Încălcarea principiului ierarhiei normelor juridice, întrucât o decizie nu poate modifica un regulament al Uniunii și nici să decidă că o repartizare a riscului „ar trebui să se aplice” începând cu diferența de 0 % în loc de 2 %, deși regulamentul nu prevede în mod expres acest lucru.
3. Un abuz de procedură, întrucât stabilirea *ex novo* a unui criteriu de repartizare a riscului în sistemul de tarifare nu ar fi respectat procedura prevăzută la articolul 5 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 549/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 10 martie 2004 de stabilire a cadrului pentru crearea cerului unic european, la care face trimitere articolul 15 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 550/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 10 martie 2004 privind prestarea de servicii de navigație aeriană în cerul unic european. Potrivit reclamantului, aceste articole dispun ca Comisia să adopte măsurile de punere în aplicare pentru a determina sistemul de tarifare, cu asistența Comitetului pentru cerul unic și, în plus, trebuie să se aplice procedura vizată la articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie.

Cu titlu subsidiar, reclamantul susține de asemenea că Comisia nu a respectat obligația de motivare a actelor și articolul 16 din Regulamentul (CE) nr. 550/2004, întrucât nu a consultat în prealabil Comitetul pentru cerul unic cu privire la aspectul dacă poziția Spaniei este sau nu este conformă cu principiile și normele de tarifare.

Acțiune introdusă la 7 ianuarie 2014 — Taetel/Comisia

(Cauza T-29/14)

(2014/C 61/37)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Taetel, SL (Madrid, Spania) (reprezentanți: E. Navarro Varona, P. Vidal Martínez, J. López-Quiroga Teijero și G. Canalejo Lasarte, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate în temeiul articolului 263 TFUE, în măsura în care în cadrul acesteia se constată existența unui ajutor de stat și se dispune recuperarea acestuia de la investitori;
- în subsidiar, anularea articolului 1, a articolului 2 și a articolului 4 alineatul 1 din decizie, în măsura în care în cadrul acestora investitorii sunt identificați ca fiind beneficiari care trebuie să ramburseze pretinsul ajutor;
- în subsidiar, lipsirea de efecte a ordinului de recuperare a ajutorului adresat investitorilor în cadrul articolului 4 alineatul 1 teza finală, întrucât încalcă principiul securității juridice și principiul încrederii legitime, ca urmare a faptului că nu se poate dispune recuperarea începând de la o dată anterioară datei publicării deciziei de inițiere [a procedurii];
- în subsidiar, anularea articolului 2 din decizie și constatarea faptului că metodologia folosită pentru stabilirea pretinsului avantaj pe care investitorii trebuie să îl ramburseze nu este legală;
- constatarea inexistenței sau, în subsidiar, anularea în parte a articolului 4 alineatul 1 din decizie, referitor la interdicția de a „transfera sarcina recuperării către alte persoane”, în măsura în care aceasta echivalează cu o decizie privind interzicerea sau pretinsa nulitate a clauzelor contractuale de recuperare de la terți a sumelor pe care investitorii trebuie să le ramburseze statului spaniol și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Decizia atacată în prezenta procedură este aceeași ca în cauzele T-700/13, Bankia/Comisia, T-719/13, Lico Leasing și Pequeños y Medianos Astilleros de Reconversión/Comisia, și T-3/14, Anudal Industrial/Comisia.

Motivele și principalele argumente sunt similare cu cele deja invocate în aceste cauze.

Se invocă în special încălcarea articolului 107 TFUE ca urmare a faptului că, în decizia atacată, s-a considerat că sistemul fiscal în cauză, aplicabil anumitor acorduri de leasing fiscal pentru achiziționarea de vapoare nou-construite, constituie în ansamblul său un ajutor de stat.

Potrivit reclamantei, decizia finală încalcă și articolul 107 TFUE întrucât în cadrul acesteia s-a considerat că măsurile care constituie respectivul regim fiscal reprezintă ajutoare de stat „noi”.

În subsidiar, reclamanta invocă încălcarea principiilor securității juridice și încrederii legitime, precum și încălcarea articolelor 107 TFUE, 108 TFUE și 206 TFUE, ca urmare a identificării greșite a beneficiarilor și a determinării greșite a sumelor care trebuie recuperate, și a articolului 108 alineatul (3) TFUE, a articolului 19 din Regulamentul nr. 659/1999, a articolului 3 alineatul (6) din Tratatul privind Uniunea Europeană și a articolelor 16 și 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, ca urmare a faptului că articolul 4 alineatul 1 din decizia atacată interzice sau declară nule clauzele contractuale în

temeiul cărora investitorii pot solicita unor terți sumele pe care au trebuit să le ramburseze autorităților spaniole.

Acțiune introdusă la 7 ianuarie 2014 — Banco Popular Español/Comisia

(Cauza T-31/14)

(2014/C 61/38)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Banco Popular Español, SA (Madrid, Spania) (reprezentanți: E. Navarro Varona, P. Vidal Martínez, J. López-Quiroga Teijero și G. Canalejo Lasarte, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate în temeiul articolului 263 TFUE, în măsura în care în cadrul acesteia se constată existența unui ajutor de stat și se dispune recuperarea acestuia de la investitori;
- în subsidiar, anularea articolului 1, a articolului 2 și a articolului 4 alineatul 1 din decizie, în măsura în care în cadrul acestora investitorii sunt identificați ca fiind beneficiari care trebuie să ramburseze pretinsul ajutor;
- în subsidiar, lipsirea de efecte a ordinului de recuperare a ajutorului adresat investitorilor în cadrul articolului 4 alineatul 1 teza finală, întrucât încalcă principiul securității juridice și principiul încrederii legitime, ca urmare a faptului că nu se poate dispune recuperarea începând de la o dată anterioară datei publicării deciziei de inițiere [a procedurii];
- în subsidiar, anularea articolului 2 din decizie și constatarea faptului că metodologia folosită pentru stabilirea pretinsului avantaj pe care investitorii trebuie să îl ramburseze nu este legală;
- constatarea inexistenței sau, în subsidiar, anularea în parte a articolului 4 alineatul 1 din decizie, referitor la interdicția de a „transfera sarcina recuperării către alte persoane”, în măsura în care aceasta echivalează cu o decizie privind interzicerea sau pretinsa nulitate a clauzelor contractuale de recuperare de la terți a sumelor pe care investitorii trebuie să le ramburseze statului spaniol și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Decizia atacată în prezenta procedură este aceeași ca în cauza T-29/14, Taetel/Comisia.

Motivele și principalele argumente sunt similare cu cele deja invocate în cauza menționată.